

prima instanță D. Stănilă
instanța de apel Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

Î N C H E I E R E

02 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Tatiana Răducanu

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Coca Artur,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Semencenco Vadim
împotriva lui Artur Coca cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2012, prin care a fost
respins apelul declarat de către Coca Artur și menținută hotărîrea Judecătoriei Bălți
din 27 aprilie 2012

c o n s t a t ă

La 18 iulie 2011 Semencenco Vadim a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Artur Coca cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantului, Semencenco Vadim a invocat că
automobilul său de model „Dacia-Logan”, n/î C ME 897 la data de 03 septembrie
2009 a fost implicat într-un accident rutier produs în mun. Bălți, str. Starîi, din vina
automobilului de model „Opel-Omega”, n/î BL CX 316, la volanul căruia se afla
pîrîtul Coca Artur, ulterior recunoscut vinovat de comiterea contravenției
prevăzute de art. 242 al.2 CC și căruia i-a fost aplicată o amendă în mărime de 50
u.c.

Menționează reclamantul că în urma acestui accident automobilul său de
model „Dacia-Logan”, n/î C ME 897, a fost deteriorat, iar conform raportului de
expertiză mărimea prejudiciului constituie 10 341 lei.

Avînd în vedere că pîrîtul a achitat parțial suma de 3000 lei în contul
prejudiciului cauzat, reclamantul solicită încasarea în calitate de prejudiciu
material suma de 7341 lei. Totodată, avînd în vedere că reclamantul nu a putut
folosi automobilul timp de 3 luni, care este unica sursă de existență a familiei sale,
mai solicită și încasarea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Bălți din 27 aprilie 2012 acțiunea a fost admisă, dipunîndu-se încasarea de la Coca Artur în beneficiul lui Semencenco Vadim suma de 7341 lei cu titlu de prejudiciu material, cheltuieli de judecată 1710 lei și taxa de stat în beneficiul statului 170,23 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2012 a fost respins apelul declarat de către Coca Artur și menținută hotărîrea primei instanțe.

Coca Artur a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești în partea admiterii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărîri privind respingerea acțiunii.

Recurentul Coca Artur în motivarea recursului a invocat că la examinarea pricinii instanțele au încălcat normele de drept material. În acest sens recurentul a invocat că la data producerii accidentului a deținut asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule la ÎM CIA „Transelit” SRL, conform poliței de asigurare pe perioada de valabilitate de la 09 februarie 2009 pînă la 08 februarie 2010. Prin urmare, în temeiul Legii 414 din 22 decembrie 2006, obligația de a repara prejudiciile cauzate prin accident revin asigurătorului persoanei vinovate, și anume ÎM CIA „Transelit”.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Coca Artur este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Coca Artur nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs găsește necesar a respinge argumentele recurentului precum că în temeiul Legii 414 din 22 decembrie 2006, obligația de a repara prejudiciile cauzate prin accident revin asigurătorului persoanei vinovate, și anume ÎM CIA „Transelit”. La producerea accidentului asiguratul nu a înștiințat în condițiile art.

18 al. (1) lit.c) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, în 48 de ore din momentul producerii accidentului asigurătorul care a emis polița de asigurate. De asemenea, recurentul nu a asigurat accesul asigurătorului la bunurile avariate, astfel lipsindu-l pe asigurător să dispună de posibilitate de a contesta întinderea reală a pagubelor.

În astfel de circumstanțe, conform art. 20 al. (7) din Legea nr 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, asigurătorul este absolvit de obligația de a plăti despăgubirea de asigurare.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (Guerin versus Franța).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurentului de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Coca Artur ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Coca Artur se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Tatiana Răducanu

